Gelieve deze catalogus **in de wijnbar te laten**.

impostor
art gallery

impostorgallery.com
hello@impostorgallery.com

Stuur ons een **mail** om deze **catalogus** op **pdf** te krijgen.

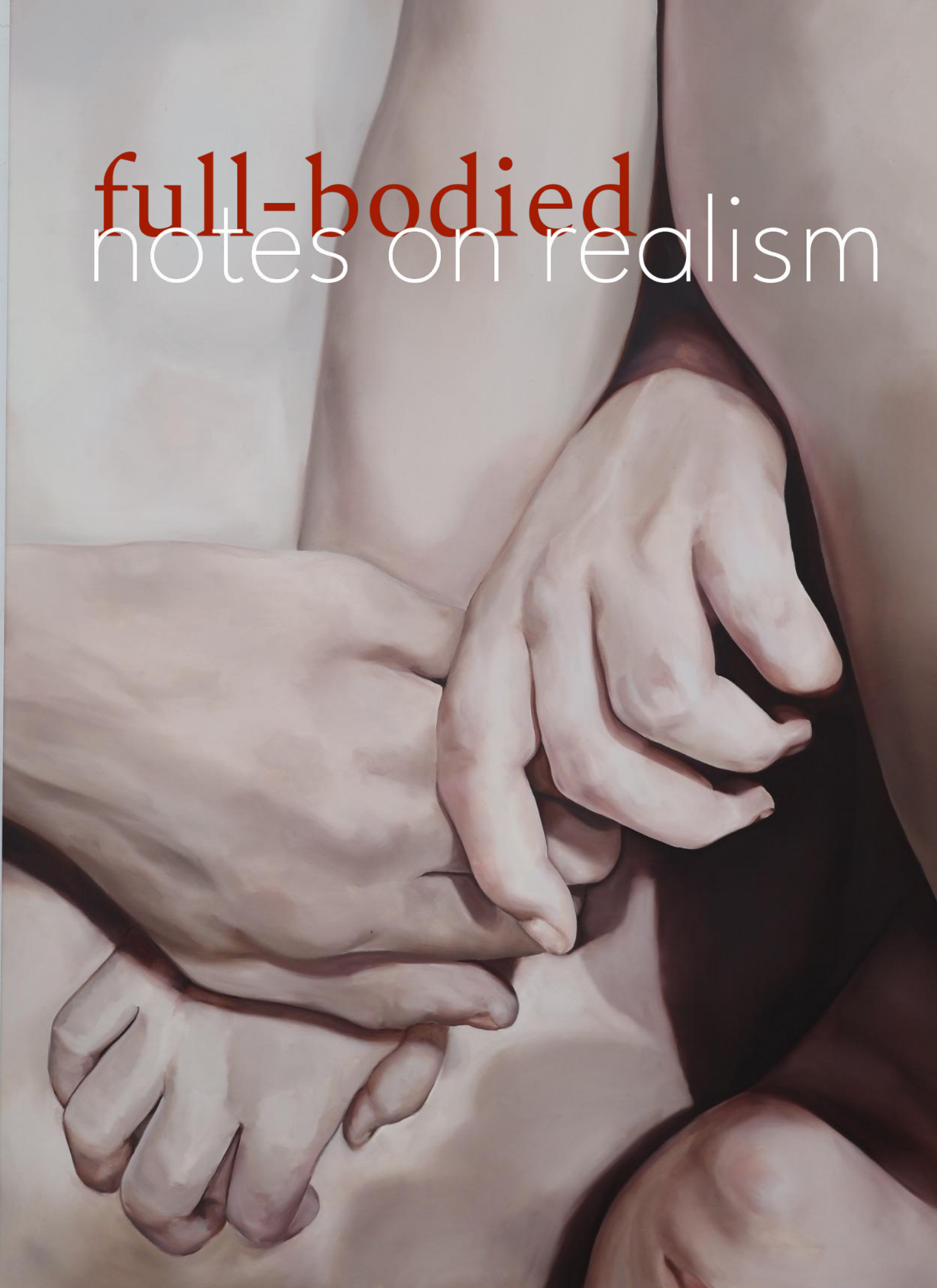

full-bodied
notes on realism

emely deceuninck

impostor

again and again

Oil on linnen
67x90 cm

1600 euro

emely deceuninck

impostor

dry your tears

Oil on linnen
26x32 cm

700 euro

emely deceuninck

impostor

too small for a necklace

Oil on linnen
25x21 cm

500 euro

emely deceuninck

impostor

glass dolphin

Oil on linnen
25x30 cm

560 euro

emely deceuninck

impostor

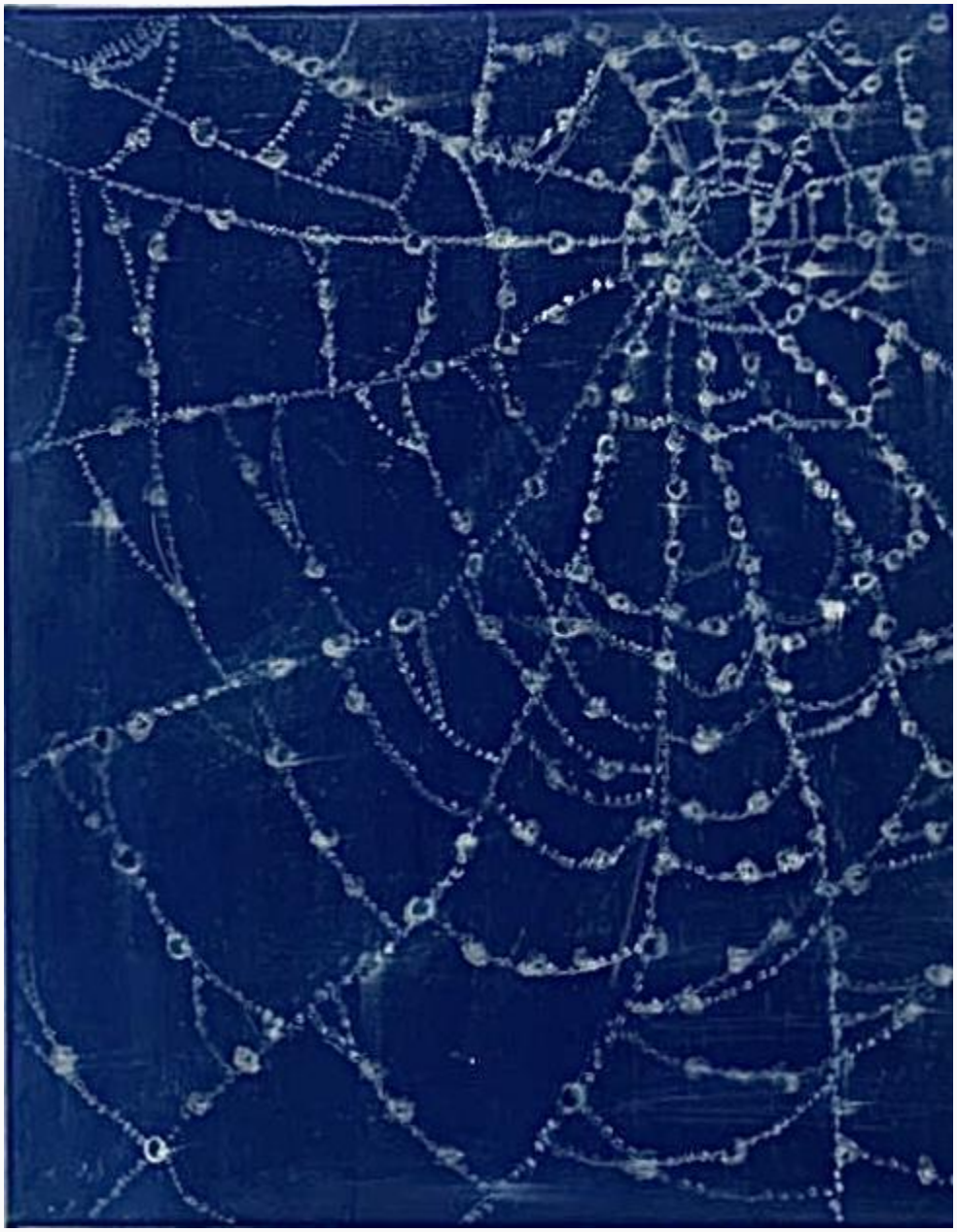

stardust trapped in a web

Oil on linnen
24x30 cm

560 euro

emely deceuninck

impostor

come closer

Oil on linnen
25x29 cm

560 euro

emely deceuninck

my memories are fading

Oil on linnen
25x25 cm

500 euro

emely deceuninck

impostor

silver lining

Oil on linnen
34x39 cm

665 euro

emely deceuninck

impostor

show me something

Oil on linnen
42x50 cm

850 euro

emely deceuninck

sterre de vresse

impostor

persona rouge

Acrylic on canvas
30x40 cm

800 euro

sterre de vresse

impostor

persona gris

Acrylic on canvas
30x40 cm

800 euro

sterre de vresse

impostor

persona argent

Acrylic on canvas
30x40 cm

800 euro

sterre de vresse

kapje

Acrylic on canvas
100x80 cm

1600 euro

rozen

sold

Acrylic on canvas
80x100 cm

1600 euro

emma lespoix

impostor

huidhonger I

Oil on canvas
85x100 cm

1600 euro

emma lespoix

impostor

huidhonger II

on hold

Oil on canvas
120x160 cm

2500 euro

emma lespoix

huidhonger III

Oil on canvas
80x120 cm

1650 euro

impostor

zonder titel

Oil on canvas
80x120

1650 euro

emma lespoix

impostor

loemp

Oil on canvas
50x42

850 euro

emma lespoix

impostor

bloedneus

sold

Oil on canvas
40x50 cm

850 euro

emma lespoix

about the **expo**

In april 2026 brengt Impostor Gallery voor haar derde tentoonstelling drie jonge kunstenaars samen in Ona Belfort, een wijnbar in Gent die het decor vormt voor een intieme groepsexpo rond hedendaags realisme.
Met 'Full-Bodied: Notes on Realism' wordt het genre realisme opnieuw onder de loep genomen. Een beeldtaal die vandaag opvallend aanwezig is in de hedendaagse schilderkunst, maar tegelijk fundamenteel vragen oproept: wat betekent "het echte" nog in een beeldcultuur die overspoeld wordt door fotografie, filters en digitale perfectie?
Deze tentoonstelling vertrekt vanuit één centrale spanning: realisme lijkt toegankelijk, bijna vanzelfsprekend leesbaar, maar is in werkelijkheid een van de meest veeleisende vormen binnen de schilderkunst. Net omdat het zo dicht bij herkenning staat, wordt elke ingreep van de kunstenaar zichtbaar.

Waar eindigt iets naschilderen, en waar begint de ingreep van de kunstenaar? Wanneer wordt iets een interpretatie in plaats van een weergave?

De werken in deze tentoonstelling bewegen zich precies op dat kantelpunt. Elk werk toont iets herkenbaars, maar ondermijnt tegelijk die herkenning.

De titel Full-Bodied verwijst niet enkel naar lichamen, maar ook naar hun afwezigheid: sporen, afdrukken, verlaten scènes na menselijke aanwezigheid. Realisme wordt hier niet gelezen als pure representatie, maar als een residu van iets dat er geweest is.

In een tijd waarin beelden steeds sneller worden geconsumeerd, nodigt deze tentoonstelling uit tot vertraging. Niet om "te begrijpen wat je ziet", maar om opnieuw te leren kijken.

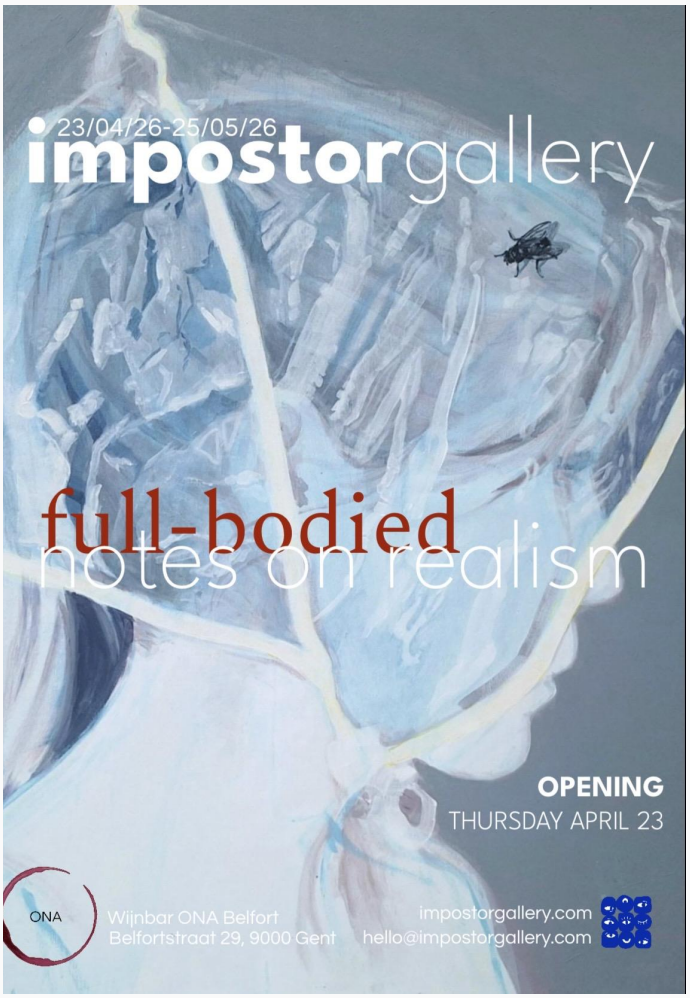

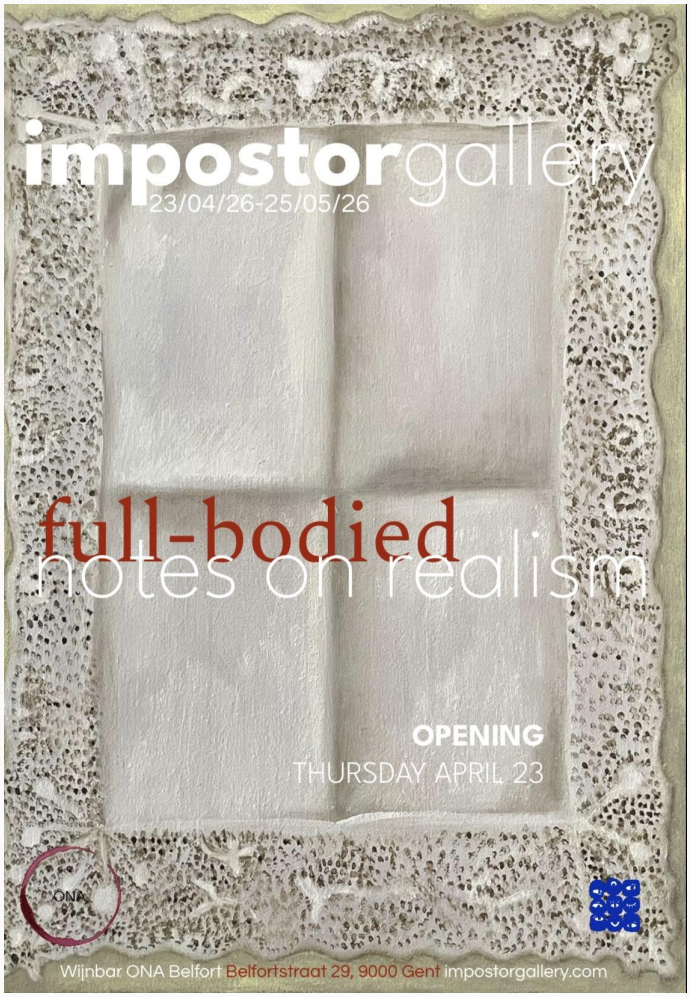

emma lespoix, kunstenares

Emma Lespoix is de jongste kunstenaar binnen Impostor Gallery, maar haar werk toont een opvallende maturiteit en helderheid in beeldtaal.

Het lichaam vormt het vertrekpunt van haar praktijk. Van daaruit vertakt haar werk naar thema's als intimiteit, aantrekking en afstoting. Haar beelden balanceren voortdurend tussen het herkenbare en het ongemakkelijke.

Ze onderzoekt hoe vormen in elkaar overvloeien, hoe volumes zich verhouden tot elkaar, en vooral: wanneer iets mooi wordt ondanks (of net dankzij) zijn ongemak.

Centraal in haar praktijk staat ook de vraag naar het medium zelf. Schilderkunst fungeert voor haar als een filter tussen beeld en werkelijkheid. Wat in het echte leven confronterend of zelfs afstotelijk kan zijn, wordt via het doek plots observeerbaar, esthetisch, zelfs mooi.
Die verschuiving is essentieel: niet het onderwerp verandert, maar onze relatie ertoe.

Wanneer wordt een wond een interessant beeld?
Wanneer wordt intimiteit iets dat je kan bekijken zonder erin betrokken te raken?
In dat spanningsveld beweegt haar werk zich, steeds op de grens tussen aantrekking en weerstand.

emely deceuninck, kunstenares

Emely Deceuninck werkt vanuit herinnering, autobiografie en visuele fragmenten uit haar jeugd. Haar schilderijen vertrekken vaak vanuit foto's, familiebeelden of alledaagse scènes die ze herinterpreteert in een zachte, bijna dromerige beeldtaal.

Wat op het eerste gezicht licht en nostalgisch lijkt, draagt vaak een subtiele ondertoon van vervreemding. Haar werken lijken zich af te spelen in geïsoleerde momenten, los van duidelijke context of ruimte. Alsof het beeld niet "vastgelegd" is, maar herinnerd wordt.

Die waas is essentieel in haar praktijk. Lijnen blijven bewust zacht, vormen lossen op, alsof het geheugen zelf het beeld voortdurend bijwerkt.

In haar werk komt herkenning centraal te staan: een balletpakje, een kanten doek, een bloemenmotief, een kinderlijk object dat tegelijk persoonlijk en universeel aanvoelt. Door deze fragmenten ontstaat een beeldtaal die dicht bij het gevoel van herinneren zelf ligt: onvolledig, emotioneel, en veranderlijk.

Emely's werk nodigt uit tot een zachte vorm van kijken. Niet om te analyseren, maar om te herkennen. En in die herkenning jezelf terug te vinden.

sterre de vresse, kunstenares

Sterre De Vresse vertrekt in haar praktijk vanuit een sterke interesse in 17e-eeuwse stillevens uit de schilderkunst. Deze klassieke beeldtaal vormt een belangrijke basis voor haar werk.

Daarnaast onderzoekt ze regelmatig beelden rond maskers en bedekking. Haar oorspronkelijke inspiratie kwam van hedendaagse beauty maskers, die ze visueel associeerde met dodenmaskers. Vanuit die associatie ontstond een bredere interesse in het idee van conservering: het bewaren van een lichaam of identiteit, en het symbolisch uitstellen van verval of dood.

Techniek speelt hierin een belangrijke rol. Sterre kiest onderwerpen die technisch uitdagend zijn, zoals het schilderen van de specifieke texturen en glans van maskers. Die glans wordt een terugkerend onderzoeksthema in haar werk.

In haar recente werk Kapje schildert ze zichzelf met een transparant regenkapje. Dit introduceert een andere vorm van glans: minder strak of egaal, maar gekreukt en veranderlijk. In dit werk wordt ook een hommage verwerkt door het toevoegen van een disproportionele vlieg op het hoofd (geïnspireerd op Meester van Frankfurt, Portret van de schilder en zijn vrouw uit 1496).

In Rozen verwijst ze opnieuw naar composities uit klassieke stillevens. Ook hier speelt glans een centrale rol. Voor Sterre is die glans in een glas niet enkel een weergave van het object zelf, maar ook een reflectie van de omgeving, zoals het atelier. Hierdoor wordt de kijkervaring indirect: je ziet niet alleen het werk, maar ook een reflectie van de context waarin het is gemaakt. Dit geeft haar werk een bijna tijdsoverschrijdend karakter, zoals zij het ook een soort ‘tijd reizen’ noemt.

naomi vanderpoorten, galeriste

over **impostor** gallery

Naomi Vanderpoorten is de oprichter van Impostor Gallery, een project dat vertrekt vanuit één eenvoudige maar fundamentele overtuiging: kunst moet geen drempel hebben die mensen moet overwinnen.

“Ik ben ontzettend fier op dit project. Na de eerste twee edities heb ik kunstenaars echt zien openbloeien. Dat gaf me zóveel energie. Het bevestigde waarom dit moet blijven bestaan: omdat het iets in beweging zet.”

Impostor Gallery ontstond vanuit een dubbele kwetsbaarheid die Naomi in het veld opmerkte. Enerzijds kunstenaars die twijfelen of ze zichzelf wel “kunstenaar” mogen noemen. Anderzijds publiek dat zich afvraagt of ze wel “kunstpubliek” zijn. Die twee onzekerheden worden in dit project niet weggewerkt, maar net samengebracht. Naomi ziet haar rol niet enkel als curator, maar ook als verbinder: iemand die ruimte maakt waarin mensen zichzelf en hun werk ernstiger durven nemen. Niet door afstand te creëren, maar door nabijheid toe te laten. In eerdere edities zag ze hoe kunstenaars elkaar versterkten, niet alleen artistiek maar ook praktisch: gesprekken over prijszetting, ateliers, onzekerheden en kansen groeiden uit tot een spontaan netwerk van wederzijdse steun.

Dat idee van gemeenschap is de kern van het project geworden. Met elke nieuwe editie blijft Impostor Gallery zoeken naar andere vormen van tonen: buiten de klassieke white cube, in plekken waar mensen al samenkomen. Het opzet is om mensen kunst op een onverwachte manier te laten beleven, bezoekers laten verbazen door nieuwe inzichten of interacties zonder druk of bewijsdrang. De editie in ONA wijnbar in Gent is daar een logisch vervolg op: een plek waar drempels lager liggen, gesprekken vanzelf ontstaan, en kunst niet boven de mensen staat, maar ertussen.

“Mijn droom is dat Impostor Gallery een netwerk wordt. Geen vaste structuur, maar een levende gemeenschap van kunstenaars die elkaar blijven vinden, ook buiten de tentoonstellingen. Kunst mag niet eindigen bij de expo. Ook - het al dan niet twijfelende - doch kunstminnend publiek wil ik blijven inspireren met verrassende evenementen. Een plek waar onzekerheid mag bestaan, maar waar je geïnspireerd en aangevuurd weer buiten komt.”

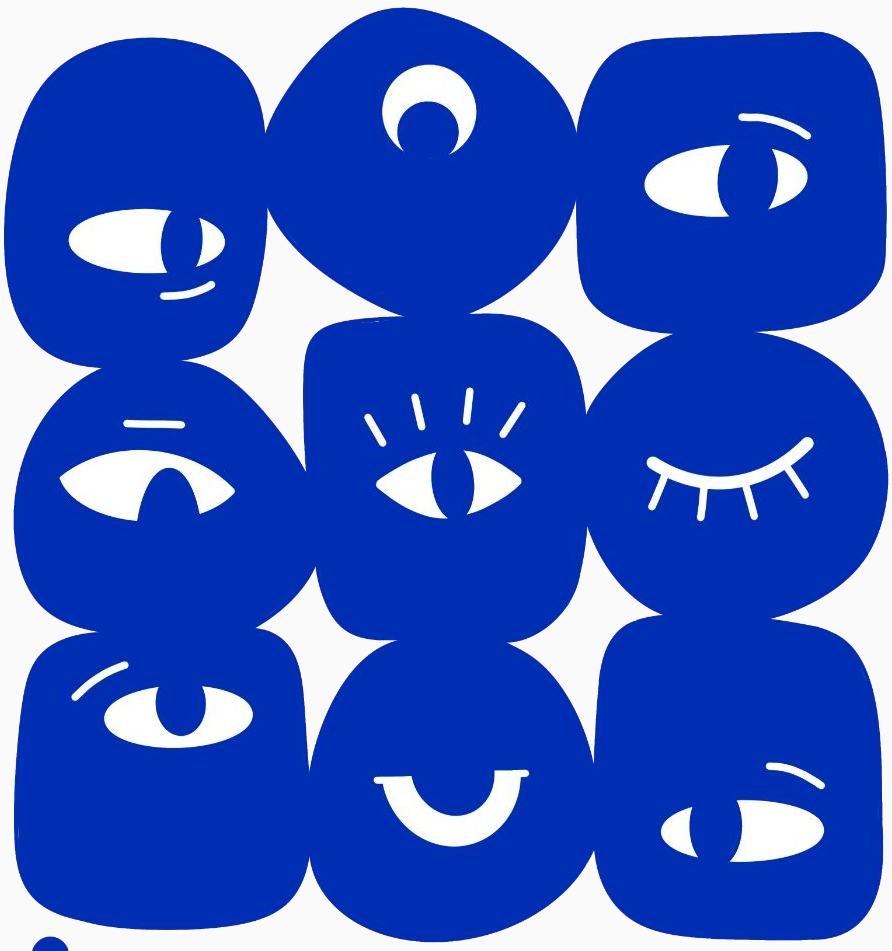

impostor